Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

moriam dulcedinis. ⁊ fructu relicit
Erat nunc pinguedinis.
aliquis de hic famulo dei. ut
illi deus largiens largior. an
hic foret humilior: respondebim⁹ mai⁹
quidem nos ñ nouisse. magnu tamen
utrq; nosse: et quia largu⁹ dñs. humi
lis erat famul⁹? ⁊ quo humili⁹ famul⁹
largus erat dñs Nuccid tam hic erat
dei erat grā. ut ⁊ hic humil⁹ esset in p
merendo. ⁊ ipse largus in reddendo. Sz
quid dicim⁹ reddendo. cum sc̄ptu sit. a
quis prior dedit ei. ⁊ retribuet ei? Quor
ex ipo ⁊ p ipsum ⁊ in ipso sūt omnia. ipi
honor ⁊ gloria in sēla sēlorz Am̄. q̄ tūs
gressorem preceptu suu non reiecit sed re
uocat: ñ pdit sed reputt: qui pmerenti
mala reddidit bona. qui seductu ūmo
nuit latentē exercit. qui filium ire fo
uit mia seruū peccati. libertati gloria.
cui⁹ opus pietas. flagellū caritas. mia
iustitia. iustitia mia: cui⁹ uoluntas
opus. impu salus. pmiu ineffabile.
consiliu admirabile Nui saltē illi
gratcs? Quis seruit? Seruire ei reg
nare est. ⁊ quis seruiet? Ecce in isto
seruo dei quā larg⁹ esset non ꝛ̄pendi
mus. ⁊ quid dicem⁹? Non tantum
sufficiebat ei ut hic carne mtra grau
datus celu inhabitaret spū. ñ etiam
ipse dementissime descendens ei⁹ inhi
bitaret spm̄: ut impleret quod ait:
ego sto ad ostiu ⁊ pulso: si qu⁹ audie
rit uocem mea. ⁊ aperuerit m̄. mtrabo
ad eum. ⁊ cenabo cum illo. Vere em
adhuc ul' poc⁹ in huc mtuit: quem
secreti suu consciu faciendo letificauit:
ut quia non multu cum letificauit
potestate terrestri. letificaret ut dignu
erat placentia celesti: Rursum spū
phetie reddidit eum clarū: rurs⁹ qd
electus ⁊ pelect⁹ ēet apud se. ⁊ si obscu
re erat planum. Abbas em duor lo
corū cum sollemnitate quadā ad regē
uenisset. stans iuxta pmos. ut pote ar
chi psulē magoncie arbonē: contigit
eum ferulam optimā in manu pori
re ut her solet ptās. Cu aut esset teme
re. erat em noticia gnie. Deu' abb: her
ferula conuenienc⁹ impauet manu mia
quā ura. Ille aut ut erat fili⁹ caritati:
cont̄ plaide ꝛc. Et si placet uobis. no
multu difficile est ut acquirat⁹. Et tacu
erunt ambo. Cūq; uenisset abbas ad
caminatā: sumpta ferula. ⁊ ferro mi
re celato. in quo ñsales oblate cōqbāt:
⁊ quadā sarcile er lana greco facto ope:
p man⁹ wolingi. qui tunc secū manēs.
postea ad fuldam impabat. her omnia
supdicto nn sit ego Illo aut reuitenti:
ait seruus dei. Quo nam mod mia ē
accepta oblacio: Illo hesitanti. ait ipse.
Quo nam mod: ecia dic Qui ait Siti
bene. Et ille. Sati mqt: mouens q̄ caput
aut denuo Quid si her omnia nobi
seruata qdq; reddent: Et uterū. nō
multu ut credo temp⁹ interiecit: ⁊ et
rursus her omnia mte dicionis. Quod
ita factu est. Fructus em imagontia
ñ multoq; post esse. omnia her in came
ra sū phetauiat muenit. ⁊ deo gratia
Decesse fuit quando recepit:
q; uenire qd tenens phetine
rat. ut fieret quod ait ecia alt
phēta: quia phēta cū phetauit. ue
neritq; uerbu ei⁹ ⁊ implebit. scietur
phēta ille qd uerax est Defunct⁹ em
ñ multo post ē psatus esse. ⁊ uiga ptat
eius ad regē
manebat tempore.
ubiit